

L. p.	Wysokość dochodu w tysiącach marek	Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek
117	18008—18200	23	4186
118	18200—18400	23,2	4268,8
119	18400—18600	23,4	4352,4
120	18600—18800	23,6	4436,8
121	18800—19000	23,8	4522
122	19000—19200	24	4608
123	19200—19400	24,25	4704,5
124	19400—19600	24,5	4802
125	19600—19800	24,75	4900,5
126	19800—20000	25	5000

Przy dochodzie ponad 20.000.000 mk. podatek wynosi 5.000.000 mk. i oprócz tego 50.000 mk. od każdego pełnych 200.000 mk. ponad 20.000.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych:

ponad 20.000.000 mk. do 30.000.000 mk.	— 1 ⁰ / ₀
" 30.000.000 " " 40.000.000 "	— 2 ⁰ / ₀
" 40.000.000 " " 50.000.000 "	— 3 ⁰ / ₀
" 50.000.000 " " 60.000.000 "	— 4 ⁰ / ₀
" 60.000.000 " " 75.000.000 "	— 5 ⁰ / ₀
" 75.000.000 " " 90.000.000 "	— 6 ⁰ / ₀
" 90.000.000 " " 120.000.000 "	— 7 ⁰ / ₀
" 120.000.000 " " 150.000.000 "	— 8 ⁰ / ₀
" 150.000.000 " " 200.000.000 "	— 9 ⁰ / ₀
" 200.000.000 " "	— 10 ⁰ / ₀

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Art. 5. Od spółek, wymienionych w § 18, pobiera się w roku 1922—1923 stawki o jeden stopień wyższe, niż wymienione w § 17.

Art. 6. Granice dochodu, określone w § 19 i 20 ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. w brzmieniu, ustalonym pruską ustawą z dnia 26 maja 1909 r. (Zb. Pr. prusk. str. 349), uzasadniające ulgi podatkowe, podwyższa się z kwoty 6,500 mk. w r. 1921—1922 na 24,000 mk., w r. 1922—1923 na 1.000,000 mk., z kwoty 9,500 mk. w r. 1921—1922 na 24,000 mk., w r. 1922—1923 na 1.000,000 mk., zaś z kwoty 12,500 mk. w r. 1921—1922 na 50,000 mk., w roku 1922—1923 na 1.500,000 mk.

Art. 7. Kwotę 3,000 mk., wyszczególnioną w ust. 1 § 25, w § 33, w ust. 2 § 36, w ust. 2 § 42, w punkcie 1 i 2 ust. I i w ust. II § 43, tudzież w ust. 1 § 70—podwyższa się w r. 1922—1923 na 500,000 mk.

Art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1919 roku w przedmiocie zmiany niektórych postanowień pruskiej ustawy o podatku dochodowym z dnia 19 czerwca 1906 r., obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 98 poz. 520), zmienia się w ten sposób, że zamiast sumy 4,000 mk. wstawia się na rok 1922—1923 500,000 mk.

Kary, przewidziane za przewinienia w art. 3 i 4 tejże samej ustawy, podnosi się 10-krotnie.

Art. 8. Ustęp 1 § 79 otrzymuje brzmienie następujące: „Za podstawę wymiaru podatków i ciężarów, nakładanych przez samorządowe i inne publiczne związki według stawek podatku dochodowego, mają służyć stawki podatku dochodowego z § 17 i 18 powołanej ustawy pruskiej, zaś w r. 1922—1923 oblicza się przy rocznym dochodzie:

		dodatek samorządowy w kwocie:
do 84,000 mk.	. . . . .	120 mk.
ponad 84,000—132,000 mk.	. . . . .	240 mk.
" 132,000—180,000 mk.	. . . . .	400 mk."

Art. 9. Do państwowego podatku dochodowego za rok 1922—1923 mogą być nałożone dodatki na rzecz gmin i związków komunalnych, z tem jednak ograniczeniem, że łączna suma podatku państwowego i dodatków nie może przewyższać przy dochodzie podatkowym do stopnia 21 włącznie 4⁰/₀, do stopnia 41—8⁰/₀, do stopnia 51—10⁰/₀, do stopnia 76—20⁰/₀, 101—30⁰/₀, powyżej stopnia 101—40⁰/₀ dochodu podatkowego płatnika.

Art. 10. Z wpływów państwowego podatku dochodowego za rok 1922—1923 pobierają gminy i związki komunalne 30⁰/₀.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1921 roku.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
w z. *Stesłowicz*

Minister Skarbu:
Michalski

267.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 marca 1922 r.

w przedmiocie ustalenia właściwości i siedziby okręgowych urzędów ziemskich w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 13 i 34 ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70, poz. 461) zarządza się co następuje:

§ 1. Okręgowy urząd ziemski z siedzibą w Poznaniu obejmuje swą działalnością następujące powiaty: Kępno, Ostrzeszów, Odolanów, Ostrów, Koźmin, Krotoszyn, Pleszew, Leszno, Gostyń, Rawicz, Kościan, Śmigiel, Nowotomyśl, Grodzisk, Wolsztyn, Międzychów, Poznań — zachód, Poznań — wschód, Szamotuły, Oborniki, Środa, Szrem, Września, Jaro-

cin, Gniezno, Witków, Mogilno, Inowrocław, Strzelno, Żnin, Wągrowiec, Chodzież, Czarnków, Szubin.

§ 2. Ustanowiony dla województwa Pomorskiego okręgowy urząd ziemski ma siedzibę w Bydgoszczy i obejmuje powiaty: Toruń, Wąbrzeźno, Chełmno, Brodnica, Lubawa, Działdowo, Grudziądz, Świecie, Gniew, Starogard, Tczew, Kościerzyn, Chojnice, Tuchola, Sępólno, Wejherowo, Puck, Kartusy, Bydgoszcz, Wyrzysk.

§ 3. Aż do ogłoszenia rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego o uruchomieniu i organizacji wewnętrznej okręgowego urzędu ziemskiego w Bydgoszczy, okręgowy urząd ziemski w Poznaniu spełnia nadal czynności, wskazane w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 grudnia 1920 r. w przedmiocie utworzenia okręgowych urzędów ziemskich na obszarze b. dzielnicy pruskiej oraz reorganizacji Państwowej Komisji Generalnej i Urzędu Osadniczego w Poznaniu (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 5 poz. 27) na obszarze wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia powiatów województwa Pomorskiego.

§ 4. Wykonanie tego rozporządzenia porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
w z. *J. Makulski*

268.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 12 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok podatkowy 1921 od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, białowieskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego na poszczególne powiaty ogólna suma państwowego podatku gruntowego (art. 6 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich tom V rosyjskiego zbioru praw wydanie z 1903 r.) zostaje określona za rok 1921 w przeciętnych wysokościach z każdej dziesiątej gruntów, ustalonych w następującej tabeli:

Tabela przeciętnej wysokości podatku gruntowego:

Liczba porządkowa	Nazwa powiatu	Z jednej dziesiątej:	
		gruntów uprawnych, ogrodów, sadów i łąk	lasów, pastwisk i odlogów, służących za pastwiska
M a r e k			
1	Białostocki	250	31
2	Bielski	200	25
3	Sokólski	220	27
4	Białowieski	120	15
5	Grodzieński	150	19
6	Wołkowyski	150	19
7	Nowogrodzki	180	22
8	Stonimski	120	12
9	Dziśnieński	160	20
10	Braclawski	160	20
11	Lidzki	190	23
12	Wołożyński	120	15
13	Wilejski	120	15
14	Duniłowicki	160	20
15	Kossowski	80	10
16	Baranowicki	100	12
17	Nieświeski	200	25
18	Stołpecki	180	22
19	Brzeski	80	10
20	Kamień-koszyrski	90	11
21	Kobryński	80	10
22	Drohiczynski	90	11
23	Sarnieński	120	15
24	Łuniniecki	110	14
25	Piński	80	10
26	Prużański	90	11
27	Włodzimierski	180	22
28	Horochowski	240	30
29	Lubomłski	80	10
30	Kowelski	80	10
31	Krzemieński	300	37
32	Dubiński	300	37
33	Rówieński	250	31
34	Ostroski	300	37
35	Łucki	200	25

§ 2. Do płacenia podatku gruntowego pociągnięte być mają wszystkie grunty użytkowe uprawne, ogrody, sady, łąki, pastwiska i lasy tudzież odłogi użytkowane jako pastwiska, znajdujące się w powiecie i położone poza obrębem miast i miasteczek, z wyjątkiem wymienionych w art. 5 ustawy o podatkach bezpośrednich i ustawie o powinnościach ziemskich.

§ 3. Ogólną sumę państwowego podatku gruntowego wyznaczonego na powiat (§ 1) rozkłada przy uwzględnieniu norm przepisanych ustawą o powinnościach ziemskich co do jakości, wydajności i stanu gospodarczego gruntów, na grunty poszczególnych właścicieli komisja repartycyjna dla podatku gruntowego, ustanowiona na każdy powiat (§ 4) w następującym składzie: naczelnika miejscowego urzędu